

INNOWACJA PEDAGOGICZNA

rozwijająca aktywność muzyczno-ruchową dzieci,
sprawność motoryczną, kreatywność oraz wzrost
kompetencji dzieci w zakresie rozwoju mowy, percepcji
wzrokowo-słuchowej i motoryki.

Temat: Dziecko w świecie dźwięku, rytmu, ruchu
i zabaw teatralnych

Autor: Marta Marzec

Nazwa placówki: Przedszkole Samorządowe nr 21 w Kielcach

Czas trwania innowacji:

Data wprowadzenia: 1.10.2021 – 31. 05.2022

Data zakończenia: maj 2022

Rodzaj innowacji: programowo-metodyczna

Zakres innowacji:

Adresatami innowacji są wychowankowie grupy V - dzieci 5 i 6 –letnie, uczęszczające do Przedszkola Samorządowego nr 21 w Kielcach. Mogą w niej uczestniczyć dzieci w wieku przedszkolnym. Może być wspomaganie talentów dzieci oraz wsparciem dla dzieci o opóźnionym lub nieharmonijnym rozwoju. Czas innowacji obejmuje 8 miesięcy z możliwością jej kontynuowania w kolejnych latach.

„To, że ktoś nas uczy, nie znaczy, że się nauczymy”

Bernard Shaw

Wstęp

Innowacja „Dziecko w świecie dźwięku, rytmu, ruchu i zabaw teatralnych” jest moją odpowiedzią na zdiagnozowane potrzeby dzieci, ich predyspozycje, ogromne potrzeby rozwojowe i konieczność stymulacji moich wychowanków. Jest także reakcją na sytuację dzieci w przedszkolu w czasie pandemii. Z tego bowiem powodu do placówki nie przychodzili specjaliści jak rytmik z wyższym wykształceniem muzycznym. Mniej też było wizyt specjalisty logopedy. Zajęcia muzyczno-ruchowe wpływają na wszechstronny rozwój dzieci, budują ich poczucie wartości, poczucie radości i sprawstwa. Dlatego ograniczenie, którego obecnie doświadczają nie jest dla dzieci korzystne. Dzieci potrzebują zabawy, odmiany, ruchu kreatywnego, ale również trzymającego się pewnych reguł, zasad. Dzieci potrzebują zdobywania doświadczeń ze słowem, muzyką i ruchem. Potrzebują też alternatywy dla wszechobecnego już w ich życiu ekranu telewizora, komputera, smartfonu czy tabletu.

Motywacja wprowadzenia innowacji:

Na podstawie wieloletnich obserwacji oraz przeprowadzonych diagnoz w przedszkolu zauważyłam, że dzieci podczas zabaw muzyczno-ruchowych, paluszkowych, rytmicznych, masażyków z wierszykami i tym podobnych wspaniale podnoszą swoje kompetencje ogólnorozwojowe – otwierają swoją gotowość do współpracy, lepiej zaczynają mówić, wypowiadać się, poruszać. Pojawia się odwaga, otwartość, spontaniczność i kreatywność. Oczywiście – w swoim czasie. Sukcesy dzieci w zabawach z muzyką, rytmem i ruchem, a w następnym kroku z teatrem, powodują, że podnosi się ich samoocena, wiara we własne możliwości. I co jest równie ważne dla przyszłych sukcesów szkolnych – stymulują i wspierają rozwój umiejętności czytania i pisania, umiejętności zaprezentowania swojej wiedzy. Przede wszystkim też wspierają odporność emocjonalną tych dzieci, które stają się otwarte i bez obaw podejmują się nowych zadań. A o takich uczniów zabiegają nauczyciele w szkołach!

I. OPIS INNOWACJI:

Innowacja będzie realizowana w grupie dzieci 5 i 6 –letnich. Zajęcia związane z innowacją będą prowadzone systematycznie, co najmniej jeden raz w tygodniu w godzinach popołudniowych oraz w miarę zainteresowania dzieci i ich możliwości będą wplątane w zajęcia dydaktyczne, jako zabawy związane z aktualnie realizowanym tematem. Zabawy ruchowe mogą być formą relaksu, odpoczynku i zmiany aktywności . Mogą być utrwalane w zajęciach popołudniowych.

Wdrażanie innowacji odbywać się będzie zgodnie z założeniami podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz z zachowaniem zasady stopniowania trudności.

Wprowadzanie przedszkolaków w świat muzyki, rytmu i ruchu „wychowuje” późniejszych słuchaczy oraz aktywnych i bystrych uczniów. Dlatego już małe dzieci powinny uczestniczyć w muzyce aktywnie i ją „uprawiać”. Celem zajęć jest uwrażliwienie dzieci na muzykę oraz uczenie ich aktywnego udziału nie tylko w zajęciach ale również w rozmaitych wydarzeniach muzycznych, nie tylko w przedszkolu. Nie bez powodu specjaliści ostrzegają, że rośnie nam pokolenie słyszających, ale nie słuchających - najpierw dzieci, później dorosłych. Dlatego tak ważne jest „zarażenie” dzieci radością słuchania, śpiewania, grania i tańczenia. Zgodnie z zaleceniami podstawy programowej, powinno się wykorzystać wszystkie formy umuzykalnienia, ale warto stosować te formy, w których nauczyciel czuje się najlepiej. Wtedy dzieci to widzą i też dobrze się bawią grając, śpiewając, słuchając czy tańcząc. Pragnę organizować kontakt dziecka z muzyką, dostarczać mu bodźców, które będą stymulować je w słowie, w rytmie i w ruchu. Dźwięki muzyczne, żywe słowo i rytm wywołują reakcje emocjonalne u małych odbiorców. Przenikają do wyobraźni i świadomości małego człowieka. Pobudzają. Stymulują aktywność, zachęcają do działania. Stawiając dziecku zadania do wykonania , kierujemy jego uwagę na nowe obiekty, dźwięki i budzimy w dziecku potrzebę aktywności, poszukiwania nowych doznań. Takie działania jak zabawy logo-rytmiczne, wierszyki i masażyki według pomysłu Marty Bogdanowicz, czy aktywne słuchanie muzyki - metoda Batii Strauss, pobudzają wyobraźnię, wrażliwość muzyczną, są źródłem

gromadzenia doświadczeń sensorycznych, wzrokowo – ruchowych, wspomagają motorykę dużą i małą. Dzieci uwielbiają zabawy ruchowe przy muzyce, z wierszem czy rytmem – dlatego warto to wykorzystać. Są takie dzieci, które takich zabaw nie znają lub nie lubią – wtedy jest to dla nich szansa zdobywania nowych doświadczeń muzyczno-ruchowych. Dzieci pięcioletnie i starsze mają bardzo dużą potrzebę ruchu trzeba go na różne sposoby zaspokoić. Rozwój motoryki aktywizuje mózg i ma znaczenie dla rozwoju fizycznego, poznawczego oraz emocjonalno-społecznego! Stymuluje zmysły, ma wpływ na rozwój mowy, a także wspiera komunikację. Tak rozwinięte dziecko podejmie się już aktywności w parateatralnych i zabawy w teatr. Następnie świetnie poradzi sobie w szkole, w nauce oraz w życiu. Odpowiednio dobrane do ruchu słowo, rytm i śpiew, czy aktywne słuchanie muzyki sprzyjają nauce nowych umiejętności. Powtarzanie zabawy sprawia, że dziecko wie, czego się spodziewać, czeka na ulubione zabawy czy fragmenty tekstów, muzyki. Zwiększa się jego poczucie kontroli nad tym, co się dzieje oraz nad własnym ciałem – dziecko coraz dokładniej wykonuje ćwiczenia ruchowe czy muzyczne. Zabawy, które zaproponuję rozwijają również świadomość ciała, orientację dziecka w jego schemacie, zdolność do koncentracji uwagi, szybkość reakcji, giętkość, wytrzymałość, a przede wszystkim koordynację wzrokowo- słuchowo-ruchową. Rytmizują organizm. Zwiększają poczucie sprawstwa, wiarę we własne siły, umiejętności, twórczą ekspresję. Doskonałą pamięć słuchową. Kształtują prawidłową postawę ciała. Pozwalają też, co jest niezwykle ważne w dzisiejszych czasach- rozładować stres, nagromadzone napięcie. Poziom rozwoju ruchowego ma wpływ na poziom rozwoju mowy - języka, warg, podniebienia, mięśni głosowych itd. Śpiewanie piosenek, recytowanie wierszyków pozwala na skuteczne wspomaganie aparatu mowy – ćwiczy głos, słuch fonematyczny. Posługiwanie się melodią, akcentem i rytmem wpływa na lepszą artykulację. Pamięć słuchowa, lepsza koncentracja uwagi przełoży się na wyraźniejsze mówienie, a co za tym idzie - lepsze funkcjonowanie w kontaktach społecznych. Zabawy zachęcą do komunikacji także dzieci, które mają trudności w tym zakresie.

Muzyka, rytm, słowo i ruch ćwiczą i wspomagają zmysły, prowadząc do współdziałania słuchu, wzroku i dotyku. Kontakt dziecka z muzyką,

rytmem, teatrem, pobudza i rozwija zdolności umysłowe, emocjonalne i praktyczne.

Widząc potrzebę aktywności i edukacji muzyczno- ruchowej i rytmicznej dzieci, w swoich działaniach wprowadzę między innymi następujące **metody pracy z grupą:**

Aktywne słuchanie muzyki, metodę stworzoną przez Batii Strauss, która propagowała muzykę klasyczną oraz ludową różnych krajów. Dzieci aktywnie słuchają, czyli do słuchanego utworu wykonują proste ruchy, gesty, pląsy proponowane przez nauczyciela. Słuchanie muzyki połączone jest z opowieścią ruchową. Dzieci poznają strukturę utworu muzycznego, poprzez różnicowanie jego części, powtarzanie elementów. Etapy pracy z utworem: 1. Fabularyzowanie muzyki (opowiadka) połączone z prostymi ruchami rytmicznymi. 2. Realizacja w tańcu. 3. Rozmowa o muzyce, wskazywanie na różne elementy dzieła muzycznego (forma, tempo, rytm, dynamika, barwa). Zajęcia z aktywnego słuchania muzyki mimo wielokrotnego powtarzania nie nużą dziecka, są zabawne i dają dzieciom radość. Ważna jest tu rola nauczyciela, który dba o miłą atmosferę, prowadzi zajęcia w kręgu, aby obserwować dzieci, korygować błędy. Metoda ta daje możliwość zintegrowanego słuchania, grania, tańca i śpiewu z elementami pantomimy, dramy, a nawet form plastycznych. Może być stosowana przez nauczycieli z mniejszym doświadczeniem (przygotowaniem) muzycznym.

Zabawy rytmiczne są zaś pierwszym etapem przygotowującym do wprowadzenia instrumentów perkusyjnych. Dodatkowo wykorzystujemy również inne zabawy muzyczno-ruchowe oraz zabawy ze śpiewem.

Zabawy paluszkowe – to ruchy dłoni i palców, czyli zabawy rozwijające motorykę małą. To, jaki poziom sprawności manualnej osiągnie dziecko, zależy nie tylko od wrodzonych predyspozycji, ale także od rodzaju ćwiczeń i ich systematyczności. Motorykę małą doskonalą każda czynność wykonana dłońmi lub palcami, a ćwiczenia przynoszą najlepsze efekty wtedy, gdy wymagają pewnego wysiłku, wytrwałości. Palce, w przeciwieństwie do różnych przedmiotów dzieci mają zawsze przy sobie, zawsze i w wielu miejscach mogą ich użyć, żeby przyjemnie i pożytecznie spędzić czas – mogą się nimi bawić w autobusie, przed

snem, w przedszkolu. Zabawy paluszkowe mają wiele zalet- są tanie, szybko dostępne i pomagają budować bezpośrednią więź między dzieckiem a dorosłym. Sprawiają dziecku radość, bo zabawy nimi nie podlegają niczyjej ocenie. Ważną zaletą jest wykorzystywanie w zabawach paluszkowych wierszyków, które są krótkie, rytmiczne, rymowane i zabawne. Dzieci je zapamiętują rozwijając uwagę i pamięć słuchową, uczą się spostrzegania rytmów i wprowadzają do swojego słownika nowe wyrazy. W pracy z grupą będę wykorzystywać wierszyki i zabawy z książki „Paluszkami tak i siak” Małgorzaty Barańskiej. Zabawy dłońmi i paluszkami podzielono na kilka grup, ja wybrałam trzy z nich: **1. Opowiadki dwóch dłoni** – zabawy dla grupy dzieci z dorosłym - polegają na ilustrowaniu treści wierszyków ruchami całych dłoni (dorosły pokazuje sposób ułożenia dłoni i odpowiednie gesty, a grupa dzieci naśladuje te czynności). Rymowanek mówi tylko dorosły, ale z czasem mówią je również dzieci. **2. Opowiadki dziesięciu paluszków** - zabawy dla grupy dzieci z dorosłym – treść rymowanek przedstawia się odpowiednimi ruchami palców. Dorosły prezentuje te ruchy, a dzieci w grupie naśladują je jak najdokładniej. Dorosły zachęca dzieci, aby mówiły rymowanek razem z nim. **3. Paluszkowe rodzinki** – zabawy dla grupy dzieci z dorosłym- gesty ilustrujące treść rymowanek dziecko może wykonywać samodzielnie, naśladując dorosłego. Dorosły może pomagać.

„**Masażyki**” (wg M. Bogdanowicz) – to zabawy relacyjno- relaksujące oparte na dotyku, bazujące na naturalnej aktywności dziecka i wykorzystujące rytm wierszyków dla dzieci. „Dziecięce masażyki” opracowane przez prof. M. Bogdanowicz wnoszą solidne podstawy do rozwoju społeczno-emocjonalnego dzieci. Dotyk uspokaja, redukuje lęk, buduje trwałą więź emocjonalną, daje poczucie bezpieczeństwa. W masażykach chodzi o delikatny dotyk (głaskanie, dotykanie opuszkami palców, delikatne poklepywanie). Wartość masażyków potwierdzona została przez badania. Dzieci masowane, przytulane „lepiej rosną”, mniej chorują, a także są bardziej przyjacielskie, odważne i odporne na stres. Regularne i wrażliwe stosowanie dotyku sprzyja również nawiązaniu kontaktu z dziećmi z poważnymi sprzężonymi zaburzeniami rozwojowymi, trudno więc przecenić korzyści płynące z tych zabaw dla rozwoju społeczno-emocjonalnego dzieci. W innowacji wykorzystamy „Rymowanki-przytulanki” prof. Marty Bogdanowicz.

„**Zabawa w teatr**” czyli działania opracowane między innymi przez Zofię Wójcik do budowania podstaw przedstawienia teatralnego. Składają się na nie konkretne etapy pracy z dziećmi: **1 etap: Wzbogacanie słownictwa** przez rozmowy o codziennych sprawach, omawianie pozycji literackich, poznawanie nowych wyrazów podczas zabaw, układanie krótkich opowiadań, a przede wszystkim ćwiczenia pamięci oraz naukę krótkich wierszyków. **2 etap: Inscenizowanie sytuacji z użyciem dialogu** (rozmówki między dzieckiem a nauczycielem, lub między dziećmi), zwracanie uwagi na wyraźne, staranne i głośne mówienie. **3 etap: Ruch**, czyli nauka swobodnego poruszania się na „scenie” z wykorzystaniem ich predyspozycji. **4 etap: Zapoznanie dzieci ze scenariuszem** - atrakcyjne dla dzieci przedstawienie treści przedstawienia, omawiamy treść, określamy cechy postaci, ocenę ich postępowania, logiczny ciąg wydarzeń oraz morał. Należy pamiętać, że zadania aktorskie nie mogą przekraczać możliwości dziecka. **5 etap: „Budowanie”** kolejnych scen poznanej bajki z wykorzystaniem chętnych do zabawy dzieci. Ten etap ma formę zabawy, zmiany ról i interpretacji. **6 Etap - Systematyczne budowanie poszczególnych scen spektaklu** z konkretnymi dziećmi, obsadzonymi w poszczególnych rolach. Na jedną próbę przeznaczamy jedną nową scenę. Spektakl jest gotowy do pokazania, gdy dzieci bez trudu przechodzą od sceny do sceny, w każdej chwili pamiętają co będzie dalej oraz potrafią zastąpić zapomniane kwestie własnymi słowami. A także bawią się spektaklem – są swobodne, poprawiają swobodnie pomyłki. Ważną zasadą podczas pracy z teatrem jest nie oddawanie dzieciom tekstu do pamięciowego opanowania w domu. Wszystkie teksty dzieci przyswajają przez działanie. Umożliwia to posługiwanie się własnymi słowami w razie zapomnienia tekstu oraz ułatwia nagłe zastępstwa, ponieważ dzieci znają tekst przez osłuchanie.

II. CELE INNOWACJI:

Cel główny:

- Podnoszenie jakości pracy przedszkola poprzez rozwijanie kompetencji kluczowych dzieci; rozwijanie komunikacji werbalnej i niewerbalnej, umiejętności słuchania, uczenia się, wspomaganie rozwoju

umysłowego, społeczno-emocjonalnego, kreatywności, wychowania przez sztukę), osiągnięcie wysokich wyników w nauczaniu.

Cele szczegółowe:

- wspieranie postawy aktywności, kreatywności sprzyjających aktywnemu uczestnictwu w życiu grupy,
- wspieranie rozwoju dziecka w zakresie percepcji słuchowej, wzrokowej, pamięci,
 - wspomaganie dzieci w rozwijaniu uzdolnień, predyspozycji muzycznych,
 - rozwijanie umiejętności wyrażania muzyki za pomocą ruchu, dźwięku, obrazu,
 - poznawanie intuicyjne struktury utworu muzycznego oraz literackiego,
 - podnoszenie kompetencji językowych i komunikacyjnych, wzbogacanie słownictwa,
 - rozwijanie umiejętności koncentracji uwagi,
 - rozwijanie orientacji w schemacie ciała i przestrzeni, nauka ruchu scenicznego,
 - wspieranie rozwoju społeczno-emocjonalnego dzieci, budowanie poczucia wartości i wiary w swoje możliwości, redukcja lęku, nieśmiałości, doskonalenie umiejętności zabawy i współpracy w grupie,
 - rozwijanie aktywności twórczej dziecka i nauczyciela podczas improwizacji (ruchowych, słownych, muzycznych).
 - wspieranie samodzielności dzieci, budowanie więzi grupowej oraz zwiększanie szans edukacyjnych dzieciom z trudnościami rozwojowymi.

III. PRZEBIEG INNOWACJI:

Wykorzystane metody i formy pracy w praktyce:

Aktywne słuchanie muzyki- nauczyciel wymyśla historyjkę, która wiąże się z porą roku lub tematem zajęć kompleksowych lub innym zbliżającym się wydarzeniem (uroczystości, święta) – opowiadanie do danej muzyki ilustrując je gestami i zachęca do słuchania utworów muzyki poważnej. Następnie dzieci bawią się ruchem przy muzyce ilustrując gestami treść opowiadania. W kolejnych etapach nauczycielka proponuje dzieciom kierowane zabawy ruchowe. Przedszkolaki starają się naśladować ruchy nauczyciela. W ten sposób aktywnie przeżywają muzykę klasyczną. Kolejnym stopniem wtajemniczenia jest układanie tańca do słuchanej muzyki, albo jej instrumentacja.

Etapy pracy z utworem (muzyką, zabawą, wierszykiem, masażykiem):

1. Fabularyzowanie muzyki połączone z prostymi ruchami rytmicznymi. Tekst fabuły utworu lub wiersza do zabawy paluszkowej lub masażyka powinien być poprzedzony wprowadzeniem, poparty prostymi gestami, krótkim opowiadaniem. Dzieci naśladowują proste ruchy, gesty, kroki taneczne proponowane przez nauczyciela. Muzyka, wierszyk, zabawa sprawiają, że dzieci doskonale się bawią i poznają utwór muzyczny lub wierszyk, oczekują powtórzeń i doskonale się przy nich bawią. Dzieci powinny siedzieć w kręgu, aby nauczyciel mógł je obserwować i korygować błędy.

2. Słuchanie utworu i realizacja w tańcu lub w zabawie.

3. Rozmowa na temat muzyki, utworu lub zabawy.

Przykłady zabaw muzyczno-ruchowych:

- Opracowania muzyczne Batii Strauss, innych autorów (np. J. Tarczyński, Z. Aleszko, L. Pospiszyłowa) oraz opracowania własne: „Wszyscy są”, „ Oh Swallow”, „ Le Basque”, „ Dla przyjaciela”, „Taniec węgierski”, „ Ballada dla Adeline” - Richard Clayderman- taniec z chustkami ,” taniec „O pięknej jesieni”, „Polka Italiano”, taniec”La Mariposa”, „Taniec- skakaniec”, „ „Krople: płatki Sibelius”, „Ciągnę sanie pod górkę”, „Mróz” „Zabawa w kole” Tarantulla”, „Specknerin”, „Deszczyk-Czarowanie”, utwory F. Chopina („Preludium deszczowe – interpretacje z chustką, Walc „Minutowy” Des-dur op.64) i inne utwory z wyboru nauczyciela.

- Zabawy muzyczne: „Uparta osa”, „Taniec – powitaniec”, „Jesienny wietrzyk”, „Kałuże”, „Gwiazdeczki”, „Kotki” oraz polskie tańce ludowe „Krakowiak”, „Kujawiak”, „Oberek” i inne z wyboru nauczyciela.
- Poruszanie się w rytmie (zabawy z cyklu: „Gimnastyka dla Smyka” – „Wąż”, „Kotki”, „Zrywamy jabłka”, „Balonik”, „Rowerki”, „Bocian i żabki”, „Wesoły spacer”, „Mikser”, „Kangur”, „Ciasto”, zabawy z zesta i inne.
- Wykorzystanie propozycji zabaw oraz utworów integrujących grupę i rozwijających sprawność motoryczną Agnieszki Kornackiej „Muzyczno-ruchowe zabawy grupowe”: „Grupa się wita”, „Gimnastyka”, „Ty i ja”, „Rak”, „Myszka i słoń”, „Lokomotywa”, „Wąż”, „W lewo, w prawo” i inne.
- Słuchanie i śpiewanie piosenek wprowadzanych zgodnie z tematyką zajęć i planami pracy. Zabawy typu „Głowa, ramiona, kolana, pięty” oraz zabawy zespołowe tradycyjne ze śpiewem „Ojciec Wirgiliusz”, „Różyczka”, „Stary niedźwiedź”, „Bocian i żaby”, „Jawor”, „Uciekaj myszko”, „Karuzela”, „Labada”, „Nie chcę cię!”, „Dwóm tańczyć się zachciało”, „Łabędzie” i inne.
- Gra na instrumentach perkusyjnych oraz tzw. „body percussion”, zabawy w „Dyrygenta”,
- Zabawy z chustą animacyjną (element pedagogiki zabawy) – chusta opada i podnosi się w rytm muzyki, na przerwę w muzyce wybrane dzieci przebiegają pod chustą, chowają się pod nią lub zatrzymują.

Przykłady zabaw paluszkowych: 1. Opowiadki dwóch dłoni: „Sowa”, „Dziadek”, „Janek wspina się po linie”, „Młynek do kawy”, „Oj, jak zimno”, „Pani Halina”. 2. Opowiadki dziesięciu paluszków: „Rybki”, „Drwal”, „Kominiarz”, „Pisarz pisze bajkę”, „Wiewiórka”, „Motyl”, „Tata wkręca śrubki”. 3. Paluszkowe rodzinki: „Lwy”, „Niedźwiedzie”, „Zajaczki”, „Kaczka i kacząta”, „Jesienna pogoda”(w: „Świat w kolorach” PWN – sześciolatek).

Przykłady „dziecięcych masażyków”: „Idzie, idzie stonoga”, „Idzie pani, wietrzyk wieje”, „Rybka”, „Myszka i serek”, „Idą i biegną”, „Ślimak”, „Rak”, „Rzeczka”(J. Tuwim), „Pajaczek”, „List do babci”, „Zoo”, „Myjnia samochodowa”, „Wszyscy dla jednego” i inne.

Przygotowanie kilku z proponowanych przedstawień teatralnych: „ Dzień Nauczyciela na wesoło”, „O pięknej jesieni”, teatr cieni „Legenda o smoku wawelskim”, „Jasełka”, przedstawienie teatralne „Calineczka” oraz miniaturki sceniczne, recytacje wierszy, inscenizacje okazjonalne – z okazji Święta Niepodległości, Dnia Babci i Dziadka, Dnia Mamy i Taty (Rodziny).

IV. WARUNKI REALIZACJI INNOWACJI:

Innowacja „Dziecko w świecie dźwięku, rytmu, ruchu i zabaw teatralnych” polegać będzie na codziennym wykorzystywaniu wybranych zabaw muzycznych, muzyczno-ruchowych, wierszyków, zabaw paluszkowych lub masażyków. Okazjonalnie natomiast, ale nie rzadziej jak raz na dwa miesiące wprowadzane będą utwory muzyki klasycznej lub rozrywkowej metodą Batii Strauss lub zabawy teatralne. Przynajmniej jeden raz dzieci zapoznają się z wybranym scenariuszem teatralnym, nauczyciel rozpocznie z nimi „budowanie” kolejnych scen poznanej bajki z wykorzystaniem chętnych do zabawy dzieci, a następnie przejdzie do systematycznego budowania poszczególnych scen spektaklu oraz jego prezentacji. Wszystkie zajęcia prowadzone będą w ramach podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz będą wykraczać poza zalecane sposoby i warunki realizacji tej podstawy. Zabawy, wierszyki czy masażyki będą wprowadzane zgodnie z zasadą stopniowania trudności oraz będą dostosowane do wieku dzieci. Zabawy będą utrwalane i powtarzane, aby dzieci czerpały z nich korzyści oraz radość z nowych umiejętności. Zabawy, masażyki i ćwiczenia muzyczno-ruchowe będą tematycznie związane z omawianym tematem lub porą roku.

V. SPODZIEWANE EFEKTY PO REALIZACJI INNOWACJI:

Wpływ na wychowanków:

- dzieci bawią się przy muzyce, ilustrują muzykę ruchem, mają wycucie rytmu,
- rozwinięta motoryka mała i duża dzieci,
- rozwinięta uwaga i pamięć słuchowa, lepsza koncentracja na zadaniu
- umiejętność współpracy w parach oraz w grupie,
- poczucie więzi i wspólnoty, poprawa relacji między dziećmi,
- wzbogacone słownictwo, pojęcie rymów
- pozytywny obraz dziecka, poczucie własnej wartości i wiary w siebie, samodzielność,
- dobre przygotowanie do edukacji w klasie pierwszej

Wpływ na pracę przedszkola:

- lepsza jakość pracy przedszkola,
- udoskonalenie oraz wzbogacenie warsztatu pracy nauczycieli,
- wsparcie dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi,
- wpływ na promocję przedszkola w środowisku lokalnym oraz rodzinnym.

VI. EWALUACJA

W trakcie realizacji innowacji nauczyciel ma prawo do elastycznego doboru treści, w zależności od potrzeb i zainteresowań dzieci. Podstawą dokonania oceny innowacji będzie wnikliwa obserwacja dzieci podczas zajęć, aktywności na zajęciach, udział w występach i uroczystościach.

W celu uzyskania informacji zwrotnej na temat korzyści wdrożenia innowacji pedagogicznej przeprowadzona zostanie:

1. Wnikliwa obserwacja wychowanków podczas zajęć oraz występów.
2. Analiza dokumentów, w tym ocena gotowości szkolnej dzieci sześciolletnich, diagnoza i obserwacja dzieci młodszych.
3. Analiza rozmów z rodzicami.

Szczegółowa analiza wyników pozwoli ocenić stopień realizacji zamierzonych celów. Działania te pomogą wyciągnąć wnioski do dalszej pracy oraz ewentualnej modyfikacji metod zastosowanych w innowacji. Pozwoli też na podjęcie decyzji o kontynuacji innowacji w kolejnym roku szkolnym. Wyniki i uwagi zostaną opracowane w sprawozdaniu z realizacji innowacji.

Bibliografia:

1. Małgorzata Barańska „Paluszkami tak i siak”, wyd. Harmonia, Gdańsk 2004.
2. Marta Bogdanowicz „Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki”, wyd. Harmonia. Gdańsk 2017.
3. Agnieszka Kornacka „Porusz ciało”, wyd. CEBP, Kraków 2019.
4. Agnieszka Kornacka „ Porusz język, porusz ciało”, wyd. CEBP, Kraków 2019.
5. Zofia Wójcik „Zabawa w teatr”, wyd. Didasko, Warszawa 1996.
6. Elżbieta Frołowicz „Aktywny uczeń w świecie muzyki. Propozycje dla nauczycieli.”, wyd. Harmonia, Gdańsk.